

Szerkesztőség:

II-ik kerület 460. házszám,
hová a lap szellemi részét
illető közlemények kül-
dendők.

Kéziratok vissza nem
adatnak.

ABONY

Kiadóhivatal:

SZERDAHELYI JÁNOS
könyvnyomdája, hová az
előfizetési pénzek, a hirde-
tések és ezeknek díjai, va-
lamint a felszólamlások kül-
dendők.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI LAP. — MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési díj:

Helyben házhoz hordva és vidékre küldve egész
évre 8 korona, fél évre 4 korona, negyed évre
2 korona. Egyes szám ára 16 fillér.

Felelős szerkesztő:
TEMESKÖZY GERZSON.

Főmunkatársak:
VEVERÁN ISTVÁN. VÉLI MIKSA.
Kiadótulajdonos: SZERDAHELYI JÁNOS.

Hirdetmények,

nyiltterek, valamint hirdetési díjak, közvetlen a kiadó-
hivatalhoz küldendők. Nyílttér sora 1 korona.

A tisztességtelen versenyről.

Ki ne látta volna már a kertészt, ami-
kor nagy s erős fákról lenyesi a fattyuhaj-
tásokat? A hozzá nem értőnek úgy tetszik,
hogy ilyenkor megcsönkítják a fát, de a
szakember, aki ismeri a fák életviszonyait,
jól tudja, hogy ez a nyesegetés igen szük-
séges, mert azok az apró fattyuhajtások is
bizony elvonják a nagy, erős fa életerejét.

A tisztességtelen verseny: ez a fattyu-
hajtás; a gyenge növény: ez a magyar
kereskedelelem; az erős fa: ez a külföld nagy
fejlettségű élete és kereskedeleme.

Franciaországban már igen hosszú
idő óta ismerik a tisztességtelen versenyben
rejlő veszedelmeket s ott évtizedekkel eze-
lőtt felvették a (concurrence déloyale) elle-
nében való védekezés szükségességét. Az
ottani törvények épp azért, mert régóta van-
nak érvényben, inkább preventiv intézkedé-
sek gyanánt hatottak s ennek követke-
ztében feladatuk könnyebb, eredményük
ellenben annál erősebb: egyszerűen meg-
akadályozták és csirájában elfojtották a
tisztességtelen versenyt. Eaneke köszönhető,
hogy a nagyfejlettségű francia üzlet-élet,
jollehet kihasználja a modern versengés
minden lehető eszközeit, mégis aránylag
csekély számban produkál olyan eseteket,
melyek a tisztességtelen verseny rovására
volnának jegyezhetőek. Ilyen körülmények
között a kereskedelmi szabadságot Francia-
országban korlátozhatatlanul lehet fentarta-

ni s nincs szükség arra, hogy az állam
hatalom lépjen fel az üzleti tisztesség
megvédésére.

Németország bizony kissé megkészt
ebben a tekintetben. Annak a felfogásnak
hódolva, hogy csak teljes szabadság köze-
pette fejlődhet igazán nagygyá a gazdasági
élet, Németország folyton halogatta a keres-
kedelmi tisztesség védelmének törvénybeikta-
tását. A német kereskedelem ezenközben
valóban nagygyá fejlődött s ugyszólván meg-
tette az első lépéseket a világ meghódítá-
sára. Komoly veszélyvel fenyegetvén régi
dominiumába az angol szupremáciát. Ámde
minél nagyobb szabásúvá és minél élén-
kebbé fejlődött a német kereskedelem, an-
nál sürűbben s annál nagyobb mértékben
jelentkeztek a fattyuhajtások esetei.

A tisztességtelen verseny, ha nem áll-
ják utját példátlanul gyorsan növekszik,
szaporodik, — s a kilencvenes évek elején
már annyira elharapódzott Németországban,
hogy valósággal veszélyeztette a német ke-
reskedelem hírnevét. Ekkor megalkották ott
is a tisztességtelen versenyről szóló törvényt,
amely drákói szigorúsággal rendeli el a leg-
különbözőbb megterlást a tisztességtelen ver-
seny mindenféle esete ellenében.

Magyarország mindedig keveset fog-
lalkozott a tisztességtelen verseny kérdé-
sével. Kereskedelmünk aránylag szerény ter-
jedelme és apró mértéke talán nem is igen
adott alkalmat a tisztességtelen verseny ki-
fejlődésére. Ámde az utóbbi években, alig-

hanem a kedvezőtlen gazdasági viszonyok
hatása alatt is, határozottan úgy mutatko-
zik, hogy közgazdaságunk gyenge fáján
fattyuhajtások nőnek. Ugy Budapesten, mint
pedig a vidéken kezdik emlegetni, követelni,
sürgetni a tisztességtelen verseny ellenében
való védelmet azzal a hozzátevéssel, hogy
a mai birói gyakorlat, amely a védelmet
szerény korlátok között elláthatná, immár
nem elégséges az üzleti tisztesség megvéde-
sére. Sőt már az országgyűlésen is szóba
kerül az ügy egy interpelláció formájában,
amelyre válaszolva a kereskedelemügyi mi-
niszter, precizizotta a kormány álláspontját.

A tisztességtelen kereskedelem ellené-
ben való védekezésére határozottan szük-
ség van ugyan, de ebben a kérdésben a
legnagyobb óvatossággal és mértéktudással
kell eljárni, nehogy jogos érdekek sérelmet
szenvedjenek: ez a kormány álláspontja s
ennek a felfogásnak az alapján folynak azok
az előmondatok, melyeknek célja az ügy
törvényes rendezése.

Nyilvánvalóan ez a helyes álláspont,
melyet Magyarországnak a tisztességtelen
verseny kérdésében elfoglalnia kell. A jó
középut: ez felel meg legjobban a mi vi-
szonyainknak. Hogy a francia példát kö-
vetve a tisztességtelen versenyt megelőzzük:
ezt alighanem elkéstük kissé, míg másrészt
a német példa szerint való szigorú retorzi-
ora egyelőre nincs szükség. A viszonyok
tehát egyenest utalnak bennünket a közép-
utra s ha ezen megmaradnak, úgy valószí-

TÁRCZA.

November 19.

Sárgul a fű, hull az ákác lombja,
Hervasztó ősz, köd borult a tájra;
Néma erdő, kihalt pusztá, róna
Emlékeztet, hogy Magyarhon árva.

Borult tájék, pusztá, néma erdő
Meggyászolják éltető nyár multát;
A magyar nép siratja még mindig
Magyarország Nagyasszonya hunytát.

Jó királynénk! Emlékszünk rád most is,
Gyászünnepet ma néked szentelünk.
Nézz le reánk csillag trónusodból,
Kik téged még mindig úgy szeretünk.

Magyarország martyr királynéja!
Ne felejtsd el árván maradt néped,
Melynek ott vagy minden sóhajában,
Legyen áldott a te szent emléked.

Áts.

A fehér zsidó.

Az „Abony” eredeti tárczája.
Irta: T. G.

Öreg volt, olyannak ismerték már a falu
öreg emberei is; lehet, hogy nagyon korán öszült

meg s mindjárt öreg ember lett a vele egykoruak
szemében is.

Szegény volt, zsidó volt és ez elég volt arra,
hogy még a feleszü templomos Misa is lenézze,
aki koldulással keresi kenyerét s néha napján
dohány vágásért kap ebédet a kántoréknál. Fehér
zsidónak hívták talán hosszan lengő fehér szakál-
láról, pedig hivhatták volna akár nemzeti színű
zsidónak is, mert az arcza olyan piros volt, mint
a rózsa, körül övezve hó fehér szakállától, földig
érő kaftánya pedig zöld volt a régiségtől.

Soha sem kért, sem nem fogadott el ingyen
senkitől semmit, nem tartozott senkinek, sem ő
neki valaki, mégis mindenki azt mondta róla, hogy
csalásból él. Nem esuda, hisz egyetlen zsidó volt
a faluban. Hanem ez az öreget nem bántotta,
megszokta már, mint a hogy az ember az elke-
rülhetlen rosszban megnyugszik s mikor a toll és
rongy vásárlásánál ezélsásokat tettek, hogy így
ugy akar csalni, az öreg mellére tette kezét s
nyugodtan csak annyit mondott „So soll ich le-
ben!” És az Isten éltette is, erőben, egészségben
betöltötte már legalább a 90-ik esztendő. Az is
megtörtént, hogy egy rossz mándliban talált egy-
szer egy összegyűrt bankót, vissza vitte szépen s
átadta az asszonynak akitől vette a mándlit, mint
rongyot, köszönet helyett aztán ráfogta az asszony,
hogy volt abban bizonyosan több is de eltette a
vén bunezut.

Szidta mindenki, de azért szerették s egy
időben, midőn azt találta mondani, hogy öreg
már nagyon, nem igen bírja a gyaloglást, hát
elmegy az egyetlen fiához, aki messze a felvidé-
ken tanítja a böchereket a thalmudra, ott majd
megpihen s az unokája a szép Rebeka, akit ugyan
ő még sohasem látott majd gondját viseli; hát
biró uramnak kellett latbavetni a befolyását és
szép ékes szavakkal maradásra birni az öreget.

Sohasem látta szomorkodni az öreget senki,
sőt olykor-olykor mendegélés közben dűdolgatott
is valami különös melodiákat, a kis gyermekeket
pedig végtelenül szerette, árpacukor mindig volt
a zsebében számukra és ha valamelyik ház végén
leült a patkára, kézen fogott egy-egy kis lánykát s
úgy eljátszogatott velük, hogy a gyerekek már
messziről szaladtak elébe.

Egyszer azonban elébe áll a falrakó Bálin-
ték fia a Pista, aki olyan kisbiró féle volt a falu
házánál, hogy azt parancsolja a biró uram, hogy
jöjjön föl elébe, mert nagy baj van.

Az öreg megállt, merően nézett Pistára, de
nem látott semmit, elhomályosultak öreg szemei
s nem hallott mást csak szívének gyors dobogását.
Úgy állott szegény öreg tehetetlenül, megbénulva a
veszély sejtelmétől.

Őt a biró maga elé rendeli, mert nagy baj
van? Ilyen még nem történt vele mióta megöszült.

nüleg elérjük a kívánt eredményt. Ebben a kérdésben keveset tenni nem kevésbé veszedelmes, mint tulásba menni ezért minden irányban a legnagyobb gonddal, óvatossággal és lelkiismeretességgel kell eljárunk. A tisztességtelen versenyről szóló törvényjavaslatot Németországban három éven át vitatta, tárgyalta s módosította a jogi és gazdasági közvélemény. Kormányferfiaink vegyék figyelembe, hogy hasonló alapos tisztázásra van szükség nálunk is, mielőtt létrejön az a törvény, amely irányadó lesz az egész magyar kereskedelem fejlődésére nézve.

Közgyűlés.

Folyó hó 7-én tartott képviselő testületi rendkívüli közgyűlés mozzanatai a következők:

Felolvastatott a járási főszolgabíró rendelete, melylyel a Gerje-Perje vízszabályozó társulat miniszteri biztosa által készített a község belterületén összegyűlemlő csapadék vizek levezetésére szolgáló csatorna tervezetét a munkálatoknak fogamatba vétele végett kiadta.

A gyűlés az előterjesztett munkálatot, a műszaki leírást és költségelirányzatot tudomásul vette és elvileg elfogadta, minthogy azonban ezen csatornázási munkálat kivitele nem a községnek, hanem a vízszabályozó társulatnak a feladata. — (nagyon természetesen, hisz azért szedi a belterületen is a Gerje-Perje kölcsön törlesztési járulékot) — és minthogy a szabályozással járó költségeket a község nem vállalhatja el mert a csatorna mentén lévő laposok árteret képeznek, ebbe, t. i. a kivitelbe a község nem avatkozhat.

A gyűlés aztán egy küldöttséget választott, melynek tagjai lettek: Palásti Pál bíró, Máthé József jegyző, Király János, Komáromy József és Szücs József s megbizta őket, hogy a csatornázás költségeihez való hozzájárulás aránya felett a vízszabályozó társulat jogi képviselőjével egyezkedjenek s az egyezséget — a közgyűlés hozzájárulásától feltételezetten kössék meg.

Elnök bejelentette, hogy a jegyzői laknál leégett istálló kárpótlása fejében a biz-

tosító társaság, a biztosított 120 koronából 100 koronát megtérített.

Az istálló újból való felépítése és zsin-dely tetővel való ellátása elhatározottat.

Elnök bejelentette a Richter-féle beltelek megvételéről a megye jóváhagyását s a szerződést bemutatta.

Tudomásul vétetett s az előjáróság utasított, hogy a 76.000 korona vételért ez év végéig fizesse ki, a bíró, II. bíró és pénztárnok aláírásával ellátandó váltóra a helybeli takarékpénztárból vegye kölcsön az összeget, míg az a városháza építésére felveendő törlesztéses nagyobb kölcsönből visszafizettetik. Egyben felhívja az építés előkészítésére kiküldött bizottságot, hogy az új városháza férőhelyének méreteit dolgozza ki s terjessze a jövő közgyűlés elé, addig a pályázat kiírása elhalasztatik.

(Hát igaz biz az, hogy az az építkezés a drága pénz miatt most ráér, de azért az előmunkálatok folyhatnak a maguk rendjén és pedig nem úgy, a hogy a bizottság csinálta, hogy kezdte a hátulján, hogy mekkora és milyen szép legyen az épület, hanem igenis úgy, a hogy azt fentebb a közgyűlés elhatározta, — első az, hogy miféle lokalitások s mekkorák szükségesek s aztán jön az hogy milyen legyen az épület.)

A következő tárgy volt boldogult Márton Ferencz által megírt Abony város monographiájának kinyomatása tárgyában kiküldött bizottság előterjesztése.

A gyűlés felkéri a bizottságot, hogy első sorban is kísértsen meg gyűjtést előfizetőkre az így előjegyzett összeget majd a város fogja pótolni, kiegészíteni akként, hogy városunk története végre kinyomatható legyen.

Dr. Halmi Adolf gyűlési tag a kéményseprés körül tapasztalt hanyag eljárás s a kéményseprő alkalmazottai által tanúsított durva viselkedések miatt emelt panaszt, s indítványozza, hogy vagy utasítsák a kéményseprő vállalkozó megfelelő számú és tisztességes magaviseletű alkalmazottak állítására, vagy pedig szerveztessék egy másik kéményseprői vállalat, mely e nagy kiterjedésű 13,000 lakossal bíró városban indokolt is.

A gyűlés utasítja az előjáróságot, hogy ezen panaszt jelentse be az illetékes ható-

ságnál, a járási főszolgabírói hivatalhoz, és a kéményseprési szabályrendeletet pedig terjessze a legközelebbi közgyűlés elé.

(Annak idején gondoskodni fogunk arról, hogy ezen szabályrendelet rendelkezései köztudomásra jöjjön, hogy mindenkinek alkalma legyen tudomást szerezni arról, hogy mik a kéményseprő vállalat kötelezettségei.)

Előterjesztetett a községi iskolaszék javaslata Horváth József özvegyének kérvénye tárgyában.

A gyűlés az özvegy részére néhai férje fizetésének félévi részletét 80 koronát utalványozott a házi pénztárból, a vegyes kiadások számlájára.

Várady János a gazdasági ismétlő iskolánál alkalmazott tanító részére, a póttanfolyam látogatása alkalmával felmerült kiadásai megtérítése fejében, a házipénztárból, ugyancsak a vegyes kiadások számlájára 60 koronát utalványozott ki.

Előterjesztetett a községi iskolaszék határozata, mely szerint Horváth József elhalálásával megürült gazdasági ismétlő iskola tanítói állásra Szücs István helybeli róm. kath. tenitőt egyhangulag megválasztotta.

Az előterjesztést tudomásul vette a gyűlés s a tanítóizetését állásának elfoglalásától kezdve utalványozta.

Bejelentetett özv. Drubina Istvánné községi szülész nő elhalálása. Örökösei részére, 3 havi fizetése, 60 korona utalványoztatott s utasított az előjáróság, hogy az állás betöltésére nézve a szükséges lépéseket az illetékes hatóságnál tegye meg.

Ezzel a közgyűlés tárgysorozata kimerítetett.

Pedig hátra volt még egy dolog, az állami végrehajtónak néhány hétig községünkben való működése. Szó sincs rólla, jó volt egy kis erélyes extra vagancia, de hát kérjük szépen — „Nem vagyunk mi ilyesmihez hozzászokva.“ — Meg aztán költségbe is kerül. Ugy tudjuk, hogy az előjáróság illetékes tagja — aki felelős az ilyen dolgokért — többször tett előterjesztést a bajok megsokasodása miatt, de biz azon nem segített senki.

Azt is tudjuk, hogy más felé is, sok

Egy kissé magához térve szónéklül követte Pistát egyenesen a bíró elé.

A bíró hivatalos komolyságba szedve ábrázatát, azt kérdezte tőle, hogy ismer-e itt egy Marmorstein Slom nevű embert?

Az öreg fehér zsidó belenézett az ő apró szurós szemével a bíró pislogó szemébe s lassan mondta hogy:

— Marmorstein Salamon én vagyok.

Hát biz azt nem tudta a faluban senki, hogy mi az öreg becsületes neve.

A bíró nagy szemeket meresztett, aztán mintha ő ezt már tudta volna, felmutat egy levelet, hogy azt a messze fölvidékről, Zákányos község jegyzője írta, hogy tudassa az előjáróság Marmorstein Salamonnal, hogy a menyé meghalt, fia pedig tifuszban fekszik s az utóját járja.

Csend lett.

Az öreg fehér zsidónak még az arcizma sem rándult meg, de azt a két könyeseppet, mely a szemé pilláján rezgett egy kis ideig, aztán onnét a szép fehér hosszú szakálra gördültek, azt meglátta mindenki és el is fogódott az érzés mindenkiben.

Az öreg jött leghamarabb szóhoz, alig észrevehetőleg, rezgő hangon mondta a bírónak, hogy

útra kel, még ma, azonnal, itt a lakása kulesa, vigyáztasson a bíró ur arra a kis holmira ami benne van, ő már haza sem megy.

— Hát aztán a pénze hol van, azt nem őriztethetem, — szolt a bíró egy kissé megrökönyödve.

— Nekem nincs pénzem több, mint ami itt van a zsebemben, — és ezzel elővett néhány hatost és réz pénzt s oda tette a bíró asztalára, — ezt is itt hagyom, ha haza jövök majd ide adja bíró ur, ha nem jövök, adja oda a templomos Miskának téli lábbelire.

Ezzel megfordult az öreg fehér zsidó s neki vágott annak az országutnak, a melyiket arra nyitottak, merre a messze földön az a falu fekszik, a hol az ő szépséges onokája talán azóta már árva lett.

Hire futott a faluban az öreg fehér zsidó nagy bajának nagy utjának és amerre ment a falunkeresztül, mindenütt megállították az asszonyok, hálálkodva búcsúztak tőlle lelkére kötve, hogy vissza jöjjön hozza ám el az unokáját is.

Az ám csak most jutott eszébe az unokája, — a kiről egy szó se volt abban a levélben, — a midőn már kint volt a faluból az ország úton. Talán az is meghalt, csak nem merték neki meg

írni. Haj haj, hát akkor ő minek is élne tovább.

Hetek teltek bele, míg az öreg fehér zsidó eljutott a fölvidékre Zákányos községbe, ott azután megmutatták neki a fia, meg a menyé sirját is, megmondták neki, hogy az unokája pedig elment régen azzal az orgona csinálóval, a ki itt az orgonát javította, a szülők kiátkozták, aztán meghaltak utánna bánatukban.

Az öreg szónéklül hallgatta ezeket mind végig, nyolcz napig ült és imádkozott, a kilencedik napon pedig maga is elköltözött fia és menyé mellé.

Bíró uram pedig ismét kapott egy levelet Zákányos község jegyzőjétől, amibe meg irták, hogy az öreg fehér zsidó nem fogja már többé a falu rongyát összeszedni, mert az ő elhasznált tagjait is összedte, eltakarította a halál.

Végintézkedéseként pedig küld a jegyző 9 darab 10 frtos aranyat, a kaskötő Béné volt lakás adója kisleánya Boriska számára, jó lesz neki ha majd férjhez megy.

A többi 170 darab arany pedig — melyek mind abban a nagy, régiségtől zöld kabátba volt bevarva — elszökött unokájáé legyen, a ki mégis csak az ő unokája, a kit mégis csak áldjon meg a Jehova.

felé felszaporodtak a teendők, felhalmozódtak a kisebb nagyobb ügyek, a restancziák, egyik másik szorgalmasabb hivatalnok is — meg feszített szellemi és anyagi erővel való működése daczára is — szorongva néz a jövő elé, a jobbra való változás minden reménye nélkül, mert a jogospanaszok épen nem vétetnek figyelembe.

Jó volna pedig egy kis alapos vizsgálódás, mert ha így megy valameddig, a reakció s az explozió keserves lesz. és éppen azokat fogja sújtani, kikre legtöbb van bizva s a legjobb akarattal, legtöbb tehetséggel igyekeznek feladataiknak megfelelni.

T. G.

Vásári mizériák*).

Napról-napra panasz érkezik hozzánk, megzivilendő, igaz panasz. Vásárra járó iparosaink zúgolódnak ama botrányos, mizerábilis állapotok miatt, hogy a megyei városokban és községekben úgy személyük, mint vagyonuk ki van téve tolvajszövetkezetek, betörőbandák kénye-kedvének.

Hogy olvasóinkat a botrányos közbiztonsági állapotokról informáljuk, az alábbiakat bocsájtjuk előre.

Ó-Kécske községben a minap országos vásár volt. Mint minden nagyobb pestmegyei községbe, úgy ide is ellátogattak iparosaink, hogy áruikat, melyeknek meglehetősen szűk a mi piacunk, — értékesítsék. Azt nem kell mondanunk, hogy komisz rossz vásár volt, amilyen különben valamennyi mostanában, hanem igenis fel kell jegyeznünk, hogy körülbelül 50—60 tagból álló tolvajbanda működött a minapi vásáron, hol 3—4-enként, hol meg egész rajban rohantak meg az iparosokat s nem kell mondanunk, mint a sáskák rátelepedtek az árukra, az iparosok figyelmét elterelték másra s mire eltisztultak, rémülve vették az iparosok észre, hogy rengetek sok holmijuknak, árujuknak mintha lába kelt volna, úgy eltűnt.

Mennek panaszra a városi csendőrökhöz, vásárbíróhoz. Mintha fülük sem volna, meg sem hallgatják az embert. S ha meghallgatják az embert, mit tehetnek? Az a néhány csendőr elég arra, hogy csak maga-magát védje meg, mert a verekedő vásári bámészkodó nép, a mely csak lopásból fosztogatásból él, annyira vakmerő és arrogáns, hogy az őket fegyelmezní akaró csendőrséget nem egy esetben megtámadja, a mely csak puskaaggyal tisztítja el a sőpredék népet.

A minapis így történt. Iparosaink, akik az ókéskei vásárban minap ott voltak, rémületes, csaknem hihetetlen dolgokat beszélnek a vásári rablóbandáról. Azt beszélik többek között, hogy alig volt idejük a rendes komoly vevőket kiszolgálniok, folytonosan arra kellett ügyelniök, hogy a sátrakat ellepő zsványnépség elen védelmezzék magukat. Számosan észrevéve a tolvajt, még idejekorán csíphették el azokat. S ha elesípték ütöttek egyet rajta! De nem egy esetben, a tolvaj elég vakmerő volt és visszaütötte támadóját, sőt volt eset, hogy véresre verte.

Aztán meg éppen maguk a tolvajok is véres verekedést provokáltak úgy — maguk között. Nem is csekély ok miatt zördültek össze: összeveszték a lopott holmin. S mivel a megosztás nem igen volt igazságos, olyan véres verekedést röglönöztek, a milyenhez hasonlót a vásári nép, mint ingyenes publikum (akarjuk mondani; drága pénzen mulató közönség) — nem igen látott! Mert úgy kell érteni, hogy egész családok 5—6, társul a lopásra. Apa, fiu, sógor, koma, feleség és leánynépség, gyerekhad a szövetkezet tagjai, akik palam et publice üzik a lopást, amelyből egész éven, mint jó jövedelmi forrásból, bősegesen megélnek.

Nehogy valaki azt higgye, hogy szegényes, kolduskülsejű emberek ezek! Dehogy! Ünnepi tiszta ruhákban jelennek meg, nehogy a lopás gyanuja rájuk essék. A férfiak többnyire ködmönt vagy subát teritenek magukra, az asszonyok pedig hosszú nagykendőkkel tekerik be magukat, hogy legyen hová dugni a lopott holmit!

Igazán sajnós, hogy úgy fejezzük ki magunkat, — valóságos komikus látvány volt az, anidőn az eladók tolvajfogást rendeztek. Itt is, ott is esete-paté, mindenütt tolvajfogdosás, ütlegelés-po-

*) A „Pestmegyei Hírlap”-ból vesszük át e minden irányban megzivilendő actualis cikket.

fozkodás volt látható. S ami ezenkívül a legsajnálatosabb — sem csendőr sem rendőr a láthatáron nem jelentkezett. Hiába kiabáltak rendőr után mintha föld nyelte volna el őket (akárcsak mi nálunk), — aranyért sem lehetett volna egyet belőlök kapni. S ha jött, ami szintén megtörtént és elvitte az elfogott tolvajt, vagy zsebmetszőt, a vásárosok gyönyörűségére; öt percz mulva a tolvaj urak ép oly szabadon vonultak fel ismét, mintha semmi sem történt volna!

Ilyen és hasonló állapotok voltak és vannak vármegyénk mindegyik községében. Ó-Kécskén. Fülöpszálláson, Szabadszálláson, Izsákon, Kerek-egyházán, Lajosmizsén, Dabason, nem is akarok szólni a nagyobb városokról, községekről!

S mindez nem elég — nem egyszer, hanem minden vásáros alkalommal megtörténik, hogy a hazatérő iparosok kocsiját, kirabolják felvágják a ponyvát, köteleket és az éj sötétjében gyanútlanul hazatérő iparos csak másnap, a világosan veszi észre, hogy alaposan megvan dézsmálva az útszéli árkokban rejtőző és szintén banda módra szövetkezett tolvajok enyves kezétől!!

S mindezek ellen ki véd meg benünket, ki védi meg az iparosokat, akik, mint most halljuk, monstre-küldöttséget terveznek a miniszterhez mert ezek a szégyenletes, gyalázatos állapotok tovább nem maradhatnak így!

Talán az ipartestület a legalkalmasabb faktor lenne arra, hogy az illetékes tényezőknél tagjai érdekében legsürgősebben eljárna és ezen — ázsiaiánál is rosszabb állapotnak minél előbb véget vettene! Mert, hogy ilyen állapot mellett lehetetlen existálni, azt mindenki beláthatja.

MI UJSÁG?

— **Jótekonyság.** Bíró Ubelly Vilmosné egy évi regale jövedelmét, 120 koronát az előjárósághoz küldötte be, hogy az összeg a szerényebb nélkülözők között, — kik elrejtik nyomorikat és kérni restellnek — osztassék szét. Ez a tett is utánozásra méltó példája a felebaráti szeretetnek.

— **Beköszöntő.** Lévy Mihály Abony új plebánosa f. hó 11-én, vasárnap délelőtt 10 órakor megtartott szent beszéd alkalmával mutatkozott be híveinek. A lélek életéről és haláláról mondott magas röptű, tartalomdus szónoklatával beférközött az összes jelenvoltak szívébe. Kiváló szónoki tehetség, nagy tudás, mély vallásosság sugárzott ki minden szavából, melyeket kellemesen csengő hangon intézett nagysokadalomban megjelent híveihez. A hallgatóság körében méltó helyet foglalt el a majdnem teljes számban és valláskülömbőség nélkül képviselt előjáróság. A magas rangnak közül is többen nagy érdeklődéssel hallgatták végig az új lelkipásztor remek beköszöntő-beszédét. Szónoklatából s a templomban tanúsított eljárásából következtetve, igen szép fellendülésnek nézhet elébe a kath. hitközség.

— n — n.

— **Áthelyezés a táborkarba.** Főhírer százados, a ki több hónapig át volt a helybeli 6-ik huszárszázad II. parancsnoka, s aki úgy katonai, mint a polgárság szeretetével dícselkedhetett Czeglédre Zágrábba helyeztetett át a táborkarba.

— **Szegényház látogatás.** Lévy Mihály plebánosunk a mult héten meglátogatta a szegényházat s az ott elhelyezett szegényházi lakókkal elbeszélgetett sorsuk felől, családi viszonyairól, megvizsgálta helyiségeiket és aztán 1—1 koronával ajándékozta meg őket. Innét a kórházba ment át, hol a betegeket szállította meg, mindegyikhez intézvén néhány vigasztaló szót. Valóban új plebánosunk a szó legnemesebb értelmében gyakorolja a keresztényi szeretetnek megnyilatkozásait, bizonyára ez a látogatás nagy lelkigyönyörűséget okozott a szegények között s nekünk is jóleső örömet.

— **Tanácsülés.** Folyó hó 14-én tanácsgyűlés tartatott, melyen a jegyzői lak istálló helyiségének felépítésénél az ács munkára beadott ajánlatok bíraltattak el. Ajánlatokat adtak be: Tóth Mihály 114 korona, Patonai Mihály 72 korona, Somodi István 48 korona, id. Rapp József 36 korona, Mészáros Sándor 32 korona. A gyűlés a munkálatot a legkevesebért vállalkozó Mészáros Sándornak adta át.

— **Az ujlékipásztor az iskolában.** A mult hét elsőnapjaiban lelkesült érdeklődéssel tekintette meg Lévy Mihály plebános, ugys mint iskolaigazgató a vezetése alatt levő iskolák közül

az ujszász-úti, erdőuti s a központi iskola 2—2 osztályát. Meghallgatta a tanítók előadását, megfigyelte a tanulók előmenetelét s megvizsgálta a kezelési naplókat. A megtekintett 6 osztály növendékeihez szép beszédet intézett, buzdítván őket a templom és az iskola szorgalmas látogatására.

— n — n.

— **A róm. kath. iskolaszék** holnap délelőtt testületileg üdvözlö az újplebánost a paróchián, kinél már a tantestület szintén tisztelt.

— **Vásárunk.** Országos vásárunk f. hó 25-én fog megtartatni, minthogy most a felhajtásnál semmi féle korlátozás nincsen, ha az idő ily kedvező marad nagy vásárra lesz kilátásunk!

— **Egy kis kérelem.** Azt volnánk bátrak kérni a tisztelt előjáróságtól, hogy tartasson valamelyik közegével szemléket haza-hóba az utcái lámpák fölött, vagyis — mivel fölöttük bajos járni — között, mert bizony a mellett hogy csak pisálkolnak, oly piszkosak az üveglapjaik, hogy az a kis gyenge fény hiába küzködik keresztül rajtuk, így aztán akár volnának, akár sem.

— **Hangverseny Ujszászon.** Ujszász község intelligenciája 1900. évi november hó 25-én a vasuti szálló nagytermében orczy O. czy Pipert Leóne báróné ő méltósága védnöksége alatt jótekonyczélú zártkörű hangversenynyel egybekötött táncmulatságot rendez.

— **Tűzesetek.** Schvarcz Lipót lakásán, a szolnoki uton, a padláson felhalmozott kukoricza haj és egyéb forgácsféle, a mult héten kétszer is egymásután kigyuladt, a tűz sikeres elnyomásában nagytevékenységet fejtett ki a szomszédos mérnöki hivatalban dolgozó Király Ferencz hivatalnok. Szerencse, hogy ez nappal történt, mert bizony éjjel kiszámíthatlan károk és szerencsétlenségek történhetek volna a zsúfolt nagy épületek között. — Ugyancsak a mult héten Bolheim Dániel pintér házában gyulladt ki a lakemény, a gyorsan érkezett segítség azonban elnyomta a tüzet, itt is szerencse volt a gyors közbe lépés, mert ott is zsúfolva vannak a nádas tetejű házak. A tűzoltás vezetője aztán lebontatta a fakéményt s úgy az egész padlást belülről meglocsolgatta. A kár a biztosítási díjból megtérül. Megrovást érdemel a szomszédban lakó Varga János hognár, ki a kerítésére támasztott állal bántotta a védekezést a nélkül, hogy csak meg is mozdult volna akár a szomszédhaján segíteni, akár a maga házában védekezni.

— **Szücs András.** Pestmegyei tiszteletbeli aljegyzője, a vármegye központi palotájának udvari kapitánya f. hó 8-an este 10 órakor, szélütés következtében, 63 éves korában hirtelen meghalt. Szücs András előkelő pestmegyei családból származott. Régebben nagy bérlete volt Bihar-megyében s lótenyésztése révén messze földön ismerték. A holttestet vasárnap szentelték be, a vármegye házában fölállított ravatalon s hétfőn volt a temetés Gomba pestmegyei községben, a hol a tasanádi Szücs-család sirboltja van. Benne Márton Ferencz né urnó testvérét gyászolja. Legyen csendes örök álma.

— **Idegbajosok.** A mult héten hozatta haza az előjáróság Kuczik Mária 30 éves cseléd leányt kocsin Tiszafüredről, hol mint közveszélyes tébolyodott egyént a község tovább nem tarthatta. A napokban pedig özv. Cseri Péternén, egy magába zárközött, csendes elvonultságban élő nőn mutatkoztak a súlyos idegbetegség jelei, egy éjjel felkelt ágyából s ki rohant az utcára, hogy őt a házatól akarják alattomos módon megfosztani. Nagynehezen tudták lecsillapítani s most lakásán részesül orvosi kezelésben.

— **A siketnémák és vakok** kecskeméti intézetének felügyelő bizottsága ülésén az igazgató jelentése szerint az intézetbe való felvételért 32 folyamodást nyújtottak be, tizenháromat vidékről. A 19 helybeli folyamodót mind felvették, a vidéki folyamodók közül nyolcnek intéztek el kérését kedvezően. A felvettek közül 14-en folyamodtak tandíjmentességért, 12 megkapta, 1 fél tandíjmentességben részesült, egynek pedig szegénységi bizonyítvány hiánya miatt nem lehetett kérését figyelembe venni. — A vakok tanfolyamát e hó folyamán fogják berendezni. Erre a tanfolyamra is már 14 folyamodó gyűlt össze. A tanfolyam külömben főleg kosárfonásra fog szorítkozni, s rögtön kezdetét veszi, mihelyt alkalmas művezető-mestert kapnak.

— **A kiselejtezett távirtda-drótok megszerzése.** A kiselejtezett, de még használható távirtda-drótokat gazdasági célokra kedvezményes áron a gazdaközönségnek adják el. Értesülésünk szerint most ismét van ilyen kiselej-

tezett drót s azért a ki ilyen drótot akar szerezni ez iránti kérelmével a földmívelésügyi miniszterhez fordulhat, a kérvényhez esatolnia kell azonban a gazdasági egyesületnek vagy községi előjárónak az iránti bizonyítványát, hogy a kért drótot csakugyan gazdasági czélokra kívánja felhasználni. A 3 mm.-es drót kedvezményes ára métermázsánként 20 korona, az 5 mm.-esé pedig 14 korona,

— **Az iparhatósági megbizottak intézményének megszüntetése.** A kereskedelemügyi miniszter az ipartörvény módosításának előkészítése alkalmával felhívta a székes fővárost, hogy az iparhatósági megbizottak intézményére vonatkozó javaslatait vele közölje. A ker. előjárók a kérdés beható tanulmányozása valamint az ipartestületek és ipartársulatok véleményének meghallgatása után a legutóbbi havi értekezleten elhatározták, hogy az intézmény

megszüntetését fogják javasolni. Erre az elhatározásra az előjárókat különösen az birta, hogy az intézmény iránt magok az iparosok sem érdeklődnek, a mi abból is kitűnik, hogy egy-egy választás alkalmával alig néhány szavazó választja meg a husz iparhatósági megbizottat.

— **A legdrágább diadém.** Angol-Indiai egyik leggazdagabb fejedelme, a barodai maharadsza jelenleg Párisban tartózkodik. A keleti fejedelem honi szokás szerint az utazásokon magával viszi méltóságának összes jelvényeit, melyek között egy értékes diadém is van — egy párisi lap szerint a legdrágább az egész világon. A diadém ötsoros, minden sor száz darab nagy gyémántból áll. Az egésznek értéke negyvenkilenc millió frank. A maharadszához képest akkor az európai uralkodók szegény emberek. Az angol királynő koronájának értéke tíz millió frank, a holland királynőnek csak három milliós diadémja van.

Az orosz korona megér harmincz milliót, a portugál korona pedig — a legértékesebb Európába — harmincznyolcz millió frankot.

— **Automobilizmus.** Nagyvárad és Debreczen között automobilon állandó összeköttetést akarnak teremteni. Az automobil-közlekedés ezen vonalát dr. Bárdy József budapesti ügyvéd akarja megteremteni, s ő végzi a próbameneteket is egy osztrák automobilgyár gépészmérnökével együtt; a kísérletek iránt általános az érdeklődés és számosan résztvettek már egyes hosszabb-rövidebb meneteken. Az eredmény kedvező, az egyenletes sebességet sikerül betartani s a debreczen — nagyvárad ut megtevésére hét óra 40 percz elegendő.

— **Eladás.** Egy jókarban levő használt kocsit jutányos áron eladó. Czim meg tudható a kiadóhivatalban.

Immár 3-ik változatlan kiadásban jelent meg a **Bacsó-féle**
ÖRÖK NAPTÁR.

a legszebb, legérdekesebb és legpraktikusabb naptár **mindenki számára.**

Szerkesztette:

BACSÓ FERENCZ
fővárosi állami tisztviselő.

Tartalmazza a XVIII., XIX. és XX. század minden évének naptárát, összesen 61 teljes, tökéletes, közönséges naptárt, melyek 1701-től a 2000-ik évig váltokozva érvényesek. Aki tehát egyszer megveszi, az egész életében

— **minden esztendőre** —

ellátja magát naptárral, miáltal sok pénzt takarít meg, s egyuttal a lefolyt évek naptárát is mindig kezében bírja, ami igen érdekes dolog. Külső kiállítása pedig oly diszes, hogy a legelőkelőbb szalonok asztalán helyet foglalhat s ezért **alkalmi ajándéknak**

is különösen ajánlható. Bolti ára 2 korona, de lapunk olvasói lapunk kiadóhivatalában **1 kor. 30 filler** kedvezményes árban rendelhetik meg, mely összeg az előfizetési díjjal egy utalványon is beküldhető. Ajánlott és bérmentes megküldés czéljából még 35 fillér portó mellékelendő.

Törlesztéses kölcsönök

földbirtokokra I. helyre 5³/₄% évi anuitásra 43¹/₂ évre készpénzben az ingatlan ²/₃ értéke erejéig, — II. helyre 6% kamatra törlesztés nélkül.

Városi bérházakra az érték ¹/₃ erejéig törlesztéses kölcsönök csak I. helyre hason feltételek mellett engedélyeztetnek.

Felvilágosítással szolgál díjtalanul —18

Gerő Albert

Bpest, VII. Nefelejts-utca 8.

ELADÁS.

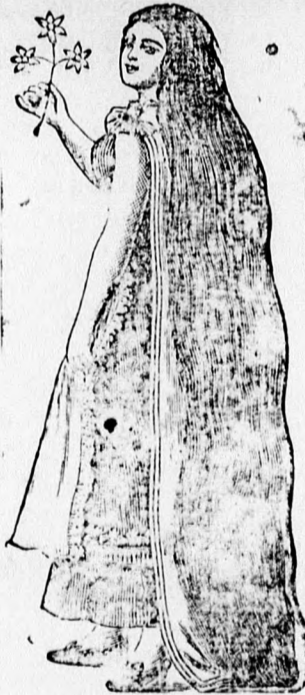
Tavalyi bor van eladó — 20 frt. hktként — Sivó Miklósnál.

Legújabb amerikai találmány.

Villanyvilágítás vezeték és akkumulátor nélkül. Minden pillanatban, szél és zivatarban egyformán funkcionál. Az egyedül abszolút tűzbiztos világítás füst, piszok és nedvesség nélkül. Ujszerű, könnyű s tartós (3 havi jótállás) száraz elemek. **Zseblámpák, gázgyújtók, kazán-, kerekpár- és kocsilámpák-óra és fényképlámpák** stb. igen izletes kivitelben. Alkalmas ajándék: Villanyos nyakkendőjük és világitott gomblyuk-rózsák. — Kizárólagos elárusítás utánvét mellett. 7-7

Amerikan & Internat. Trading Association
Budapest, Nádor-utca 11. sz.

An Csillag Anna

85 centiméter hosszú, óriási Loreley-hajjammal, amely az általam feltalált pamacs 14 navi használata után nő t meg onnyire. Ez a híres orvosok is egy d il valo szemek ismerték el a hajkihullás ellen és hajnövekedésre, araknal a szakállt megnövesztés és már rövid használat után úgy a haj, mint a szakáll természetes fényű és tömött lesz, megovja mindent a korai őszülésől a legöregebb korig.

Egy tégely ára 1 frt, 2 frt, 3 frt, 5 frt.

zékkelküldés naponként az összeg előzetes beküldésén vagy posta-utánvétellel a világ minden irányába a gyárból, a hova a megrendelések intézendők.

CSILLAG ANNA.
BÉCS, I., SEILERGASSE 5.

Clayton & Shuttleworth
Váczi-körút 63. sz.
mezőgazdasági gépgyárosok Budapest által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:

Locomobil és gőzesülőgépek-készletek
2¹/₂ egész 12 lóerőig, szálmakazalozók, kotrók, kalyozók, kaszáló- és aratógépek, szénmészütők, boronák.

"Columbia-Drill"
legjobb sorvetőgépek, szeceksavágók répvágók, kukoricza-morzsolók, darálók, őrlő-malmok, egytetemes acél-ekék.

2- és 3-vasúti ekék és minden egyéb gazdasági gépek.

Részletes árjegyzékek kind. nakra ingyen és bérmentesen küldetnek.

Lincolni törzsgyárunk a világ le nagyobb locomobil- és cseplőgép gyára.

10 Koronáért Genfi arany Plaque remontoir óra az egyedül igazán világító karátosaranyval erőbitett díszóra, amelyet mindenki 100 K becsül. Tényleg azonban felugró fedéllel, vésséssel, tartósság és pontosjárásánál 5 évi kezességgel csak 10 K az ár. Horzonyművel, remontoir 3 fedéllel 14 K Valódi ezüst remontoir 15 kőre, 3 nehéz dűsan vésett fénnyel, elismert kitűnő óra, különösen 16 K, hölgynek 14 K Nikélóra legjobb készítmény 7 K 50 ft. Divatos és elegáns arany Plaque-láncz csak 48 hölgyek részére 4 K

14 karát. arany-gyűrűk 2 K
hölgyeknek és uraknak, val. ezüsttel erősítve. Mind gyűrű hívat. j 1 zéssel Hossz. évi tartósságáért kezesség Gyönyörű csillag művészgyémántokkal és szín. kővekkel 2 K erősbb 3 K. Nászgyűrűk 2 25 K (papírszíj) 1000000 k. r. k.)

Érdekes újdonság.
Hangverseny-Piston-Accordeon nagy feltűnést kelt, szolid szerkezete és gyártása, valam. olcsó ára miatt, mind. kotta ismerés nélkül mindenki eljátszhatja a legszebb tánczenét indultokat, melótlákat. A hangszernék 28 hangja van gyönyv basz kísérettel 5 K Kép árj. gyzékinyz kapható

Hundbakin M., Bécs, IX., Berggasse 3.